

Se nu för ro skull omkring land och sjöar,
Hur allt blir hvitare, ju mer det snöar,
Och får det hållas några dygn i raden,
Så händer att det går långt öfver vaden.
Då blir det lif och brådska utan mätta
Att bana väg, som kallas för att *skotta*.

Visst vore snön till mera praktisk nytta,
Om man af massan kunde få en bytta,
En soppterrin, fregatter och kasteller,
Prostgårdar, fångelser och bönpapper.
Molin då kunde fort och billigt forma
Statyer åt oss alldeles enorma.

Då blef oss vintern kär, och hela massan
Af snö och drifvor till fördel för kassan.
Man finge boningar för kristlig hyra,
Och arkitekter blefvo ej så dyra.
Naturen kunde då tillhopasnöga
Ett *universitet* som kostar föga.

Då blef det luft i luckan uti nordnen,
Och polen blef det bästa land på jorden.
Ett föremål blef drifvan för exporten,
Ty alla ville ha af nya sorten.
Man lefde opp, och ingen tänkte mera
Att ta till schappen eller emigrera.

